

STUDIUL 13

ÎMPĂRĂȚIA LUI HRISTOS ȘI LEGEA

Te salut, dragul meu! Acesta este ultimul studiu care ne vorbește despre Hristos și legea Sa. În acest studiu vom vedea reflecții ale Împărăției lui Dumnezeu și vom cunoaște care va fi funcția legii în acest regat.

În primul rând, avem nevoie să înțelegem că păcatul reprezintă separarea de Dumnezeu, iar rezultatul acestei separări este călcarea legii. Păcatul este rebeliune și înseamnă împlinirea dorinței de a face lucrurile după propriile criterii și nu după voia lui Dumnezeu. În cer, la început, Lucifer s-a ridicat împotriva lui Dumnezeu și a Legii Sale. A înșelat o treime dintre îngeri, spunându-le că îi va elibera de lege; ideea i-a captivat pe mulți dintre el, părându-le fascinantă. Amintește-ți că aceeași idee a fascinat-o pe Eva atunci când diavolul a momit-o să mănânce din fructul oprit, cu promisiunea că va deveni ca Dumnezeu. Și astăzi vrăjmașul continuă să-i înșele pe oameni, spunându-le că ascultarea de Lege nu mai este necesară, de vreme ce oricum suntem mântuiți prin har.

Vrăjmașul este viclean, iar armele lui sunt înșelăciunea și minciuna. Pavel ne spune în Efeseni 6:10-12:

¹⁰*Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.*

¹¹*Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.*

¹²*Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.*

Așa că, dragul meu, singura noastră salvare în fața înșelăciunilor diavolului este Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul Isus când a fost ispitit în pustie, ne-a dat un exemplu concludent despre felul în care putem să derutăm inamicul folosind Cuvântul lui Dumnezeu. Diavolul L-a înfruntat folosind Cuvântul, însă distorsionat, în afara contextului, după bunul lui plac. Dar Isus, care cunoștea Scriptura, a învins pe vrăjmaș și ispita. Lumii de astăzi îi lipsește abilitatea de a folosi Scriptura în lupta contra ispitelor vrăjmașului. Nu se poate rezista ispitelor cu o doctrină de doar câteva versete biblice izolate de context. Și îți mai spun un lucru: studiarea Bibliei cu înțelepciune și echilibru nu te va conduce niciodată să înțelegi că harul anulează existența Legii. Ci dimpotrivă, Biblia se străduiește să arate că, încă de la început, vrăjmașul s-a luptat să minimalizeze influența și importanța Legii lui Dumnezeu.

Așa după cum am putut vedea în studiile anterioare, funcția harului este diferită de cea a Legii. Cuvântul cheie este: funcție – adică la ce servește. Harul salvează, în timp ce Legea arată, demonstrează ceea ce este adevărat și fals. Ambele sunt necesare în experiența creștinului, dar fiecare dintre ele are locul și funcția sa.

Universul este o demonstrație a ordinii, iar ordinea nu ar putea exista fără o lege. Aceasta este cea de-a doua parte a studiului. Cum ar putea exista ordine în circulația rutieră dintr-un oraș

fără o lege care s-o guverneze? Cum am putea aștepta să găsim ordine într-o partidă de fotbal, fără arbitri și reguli ce trebuie respectate?

Acum, dacă în lucrurile simple, omenești este nevoie de existența unor legi și reguli care să le guverneze, pentru a le menține în ordine, cum ar putea fi posibil să ne imaginăm un Univers fără legi? Dar acum urmează întrebarea la care toți trebuie să răspundem: *dacă dorim să trăim veșnic alături de Dumnezeu în împărăția Sa, nu ar fi normal să dorim să trăim respectând Legea acestei împărății?* Atunci când o persoană dorește să devină cetățean al unei țări, trebuie să promită că va respecta legile acelei țări. Exact același lucru se întâmplă cu cei care doresc să devină cetățeni ai Împărăției cerești. Trebuie să fim dispuși să ascultăm și să împlinim aceste legi. Dar cum vom putea face aceasta, dacă aici pe pământ trăim căutând scuze pentru a trăi fără lege? Există un Psalm care mă impresionează mult și acesta este Psalmul 37,27-29:

²⁷*Depărtează-te de rău, fã binele, și vei dăinui pe vecie.*

²⁸*Căci Domnul iubește dreptatea, și nu părăsește pe credincioșii Lui. Totdeauna ei sunt sub paza Lui, dar sãmânța celor răi este nimicită.*

²⁹*Cei neprihăniți vor stăpâni țara, și vor locui în ea pe vecie.*

Aici sunt menționați cei ce vor moșteni Împărăția. Pentru evrei, expresia obișnuită era „cei ce vor moșteni pământul”, dar aici se vorbește despre cei ce vor moșteni Împărăția, iar aceștia sunt numiți „cei dreți”. Dar explică-mi te rog cum poate exista Împărăția celor dreți dacă nu există dreptate și legi care s-o guverneze? Cum ar putea un judecător să facă dreptate fără un cod de legi? Exact așa spune și Pavel: de unde să știu că păcătuiesc, dacă Legea nu mi-ar fi spus? Așa că este discutabilă ideea că în cer nu va exista o Lege.

Să ne îndreptăm acum spre cea de a treia parte a studiului. Aici trebuie să înțelegem foarte clar un lucru, și anume că, deși există o Lege care este valabilă în prezent și va fi și în viitor în Împărăția cerurilor, mântuirea noastră nu depinde de ascultarea de aceasta lege. „Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni!” spunea Pavel galatenilor. Mântuirea, dragii mei, este un act divin oferit ființei umane doar prin har. Omul crede acest lucru datorită făgăduinței, iar această credință îi este socotită drept neprihănire. Și cu toate acestea, chiar apostolul Pavel, care este cel care înalță mai mult ca oricare harul divin, ne spune în 1 Corinteni 6,9-11:

⁹*Nu știți că cei nedreți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții,*

¹⁰*nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.*

¹¹*Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos, și prin Duhul Dumnezeului nostru.*

O, dragul meu prieten, cum să înțelegem ceea ce ni se spune aici? Acestui campion al neprihănirii prin credință și al harului nu îi este indiferent comportamentul creștinului. Deci, el nu consideră comportamentul ca mijloc de obținere a mântuirii, ci ca rezultat al unei vieți transformate de Hristos. El spune: „Și așa erați unii dintre voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți și socotiți neprihăniți în Numele Domnului Isus.” (v. 11) Un lucru atât de simplu pentru unii, dar atât de greu de înțeles pentru alții.

În Romani 3:28 citim:

²⁸*Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.*

Pavel așează credința și harul la locul potrivit, Legea de asemenea. Legea nu poate să salveze, să mântuiască, ci poate doar să arate realitatea umană.

În ce-a de a patra parte a acestui studiu vom vorbi despre un aspect care preocupă pe mulți oameni. Biblia este foarte categorică atunci când afirmă că păcatul nu va mai apărea a doua oară. Adică în cer nu va mai exista păcat; nimeni nu va mai dori să păcătuiască. Dar acum se ridică o întrebare: în cer nu va mai exista păcat, pentru că nu va mai exista lege? Deși întrebarea pare interesantă, răspunsul este simplu. În cer nu va mai exista păcat pentru un motiv foarte simplu, și anume pentru că ființa umană a învățat lecția, deși printr-o modalitate dureroasă.

Iată un exemplu: eu m-am ars la mână când eram copil. Am o cicatrice urâtă. Dar am învățat lecția că focul arde. În nici un caz nu voi mai apropia mâna de foc. Am învățat această lecție pentru totdeauna. Am învățat prin durere, dar am învățat. Așa că această învățătură obținută printr-o experiență dureroasă va fi ca un cerc de protecție pentru ființa umană. Experiența ne conduce să nu mai comitem niciodată erorile trecutului. Dar, pe de altă parte, cei salvați vor avea scrise percepțiile divine nu doar pe table de piatră, ci și în inima lor.

Iată ce ne spune Ieremia 31:31-34:

³¹*Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.*

³²*Nu ca legământul, pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, să-i scot din țara Egiptului, legământ, pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul."*

³³*"Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeuul lor, iar ei vor fi poporul Meu.*

³⁴*Nici unul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele său, zicând: 'Cunoaște pe Domnul!' Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.*

Așa că, dragul meu, poporul care va moșteni Împărăția cerurilor va fi un popor îndrăgostit de Dumnezeuul său, un popor care a trecut prin noaptea tristă a păcatului și care a învățat să asculte, nu din datorie, ci ca parte a experienței de viață. Ascultarea va redeveni o exprimare a dragostei și a mulțumirii, ceva natural care va izvorî din adâncurile ființei lor. Legea va fi scrisă în inima și în mintea lor.

Iată cum îi descrie Ioan pe cei răscumpărați în Apocalipsa 14:3-4:

³*Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care fuseseră răscumpărați de pe pământ.*

⁴*Ei nu s-au întinat cu femei, căci sunt verguri și urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre oameni, ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel.*

Notează că una dintre caracteristicile celor mântuiți, simbolizați prin cei 144.000, este că-L urmează pe Miel peste tot pe unde merge. Deci dacă-L vor urma acolo în cer, este pentru că au învățat să-L urmeze aici, pe pământ. Isus este centrul experienței celor răscumpărați. Nu-L urmează din obligație sau din teama de disciplinare, ci din dragoste. De aceea, păcatul nu va mai avea ce căuta acolo.

Ajungând la finalul acestui studiu, vom vorbi despre sfârșitul existenței morții ca și consecință a păcatului. Moartea nu este o pedeapsă divină, ci consecința naturală a separării de Dumnezeu. Moartea este absența vieții, iar Isus a spus că El este „viața”. Cine-L ar pe Fiul, are viața. Așa că separarea de Isus reprezintă separarea de viață și intrarea pe teritoriul morții. Moartea este o alegere pe care cel păcătos o face. Păcatul este separarea de Dumnezeu, iar moartea este rezultatul acestei alegeri blestimate, greșite. Dar atunci când Isus va reveni, nu va mai exista separare.

Făgăduința Învățătorului divin este înregistrată în Ioan 14:1-3:

¹*Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine.*

²*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.*

³*Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.*

Nu va mai exista separare, pentru că noi, în sfârșit, vom fi acolo unde va fi și Isus. În sfârșit, vom fi învățați că viața fără Hristos este cel mai mare coșmar al ființei umane și nu vom mai risca în această privință. În consecință, moartea nu va mai fi, nimeni nu va mai fi separat de cei dragi. Într-una dintre viziuni Ioan descrie astfel viața din Cetatea sfântă: Apocalipsa 22,3-4:

³*Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.*

⁴*Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor.*

Acum înțelegi ce fel de relație va exista între Dumnezeu și cei mântuiți ai Săi? Ei vor fi avut o așa experiență de apropiere spirituală de Dumnezeu, pe care nimic și nimeni nu o vor mai putea distruge.

Acest tip de experiență poate fi experiența noastră de astăzi, aici, pe pământ. De aceea Pavel ne spune în Romani 8,38-39:

³⁸*Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,*

³⁹*nici înălțimea, nici adâncimea, nici o alta făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.*

Te întreb: ți-ar plăcea să trăiești o astfel de experiență de dragoste cu Hristos încă de pe acum? Ți-ar plăcea să ai legea Sa întipărită în inimă, așa încât ascultarea ta să fie o demonstrație de dragoste și un răspuns la iubirea Sa eternă?

Dumnezeu sa te binecuvânteze.

*Traducere: Gertrud Radu
Tehnoredactare Nadia Safta
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com*